

РЕШЕНИЕ

№ 235

гр. Кърджали, 14.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – КЪРДЖАЛИ, I СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и шести октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Здравка Запрянова

при участието на секретаря Ралица Димитрова
като разгледа докладваното от Здравка Запрянова Административно
наказателно дело № 20225140200757 по описа за 2022 година

Производството е по чл.72 ал.4 от ЗМВР.

Обжалвана е Заповед за задържане на лице с рег.№ *****/ 17.08.2022г.
издадена от инспектор при ОДМВР- Кърджали.

Жалбоподателят П. счита обжалваната заповед за незаконосъобразна, тъй като е издадена в нарушение на закона и не съдържа мотиви. Настоява, че бил задържан от 17.08.2022г. в 13,10ч. до 18.08.2022г. в 13,10ч., но без да е налице законната предпоставка на чл.72 ал.1 т.1 от НК, тъй като не е извършил престъпление и няма никакви доказателства за това. Така също не бил привличан като обвиняем и не му било повдигнато обвинение, а по време на задържането никой не му е искал обяснения и не е разговарял с него. Освен това на 17.08.2022г. бил задържан за приписвано му деяние извършено през месец февруари 2022г., без конкретни данни да се направи предположение, че имало опасност да се укрие или да извърши друго престъпление, както и да осуети наказателното преследване. Установено било, че има постоянен адрес в с.Р. и месторабота в гр.Кърджали, на които можел да бъде намерен по всяко време, както и не е създавал пречки на разследващите и не правил опити да се укрие. Настоява, че при прилагането на принудителната административна мярка спрямо него бил нарушен принципа на съразмерност установен в чл.6 от АПК и правата му като гражданин. Твърди още, че в обжалваната заповед било посочено единствено правното основание за издаване на заповедта и наличието на ЗМ № ***/ 17.08.2022г. за извършено престъпление по чл.304б, ал.1 от НК, без в нея да са посочени доказателства и мотиви за причини, които налагат прилагането ѝ, както и аргументи за нейната съразмерност.

Жалбоподателят П. моли съда да отмени заповедта за задържане. В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично и с адвокат, който поддържа жалбата. В ход по същество пледира, че обжалваната заповед е незаконосъобразно поради липса на основание за прилагането на принудителната административна мярка, няма цел за прилагането ѝ, както и не е мотивирана. Претендира и присъждане на направените деловодни разноски за адвокатска защита.

Ответникът по жалбата К.- инспектор в ОДМВР- Кърджали, се явява лично и с юрисконсулт, които считат жалбата за неоснователна. Последният настоява, че в случая е наложена принудителна административна мярка, която напълно съответства на целта на закона по смисъла на чл.22 от ЗАНН, а именно превантивна, за да се предотврати възможността на лицето, което има вероятност да е извършил престъплението, да попречи на разследването като въздейства на свидетели, да извърши ново престъпление или да се укрие или да унищожи доказателства. В периода на обжалваното задържане са били извършени множество процесуално следствени действия, а именно разпити на свидетели. Твърди, че задържането е предприето с цел разследване срещу вероятен извършител и за да се постанови, то не е необходимо да са събрани доказателства, които да установяват, че задържаното лице е извършител на престъплението. Пледира, че полицейският орган извършил обективна преценка в условията на оперативна самостоятелност и взел решение, че с налагането на тази мярка ще бъдат изпълнени функциите ѝ. Моли съда да приеме, че заповедта за задържане е законосъобразна и да я потвърди като претендира юрисконсултско възнаграждение. При условията на евентуалност прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение. Ответникът изразява съгласие с изложеното от процесуалния представител.

Съдът като взе предвид събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното: На 17.08.2022г. Г. К. бил на работа като инспектор при ОДМВР- Кърджали. По повод образувано ЗМ № ***/ 17.08.2022г. за извършено престъпление по чл.304б, ал.1 от НК той издал Заповед за задържане на лице рег.№ *****/ 17.08.2022г., с която е задържан в 14.30ч. за срок до 24 часа З. Г. П. от гр.Кърджали за това, че от месец февруари 2022г. до 17.08.2022г. З. Г. П. поискал неследваща му се облага в размер на 50000евро от Б. М. Д., за да упражни влияние при вземане на решение от длъжностно лице- Г. а. на О. К. при издаването на разрешение за строеж на сграда. Тази заповед е връчена на задържаното лице, което е било освободено на следващия ден в 11,25ч. По повод на задържането на З. П. му е извършен обиск, който е документиран в Протокол за обиск на лице от 17.08.2022г., освидетелстван е в Спешно отделение на МБАЛ „Д-р А. Д.“- К. обективирано в Карта за медицинско освидетелстване на лице, пребиваващо в помещение за задържане от 17.08.2022г., както и е уведомен за правата му по чл.72 ал.5 и ал.6 от ЗМВР, а именно на защитник, на отказ от защитник и последиците от него, и устно е запознат с правата по чл.72, чл.73 и чл.74 от ЗМВР съгласно Декларация приложение № 1 към чл.15 ал.2. По повод цитираното ЗМ № ***/ 17.08.2022г. било образувано досъдебно производство № **/2022г. по описа на ОСЛО в ОП- Кърджали за престъпление по чл.301 ал.1 от НК,

разследването по което е започнало на 17.08.2022г. при условията на чл.212 ал.2 от НПК във връзка с получено съобщение от служител в сектор ПИП при ОДМВР- Кърджали, за извършено престъпление от общ характер. В тази връзка бил проведен разпит на свидетел на 17.08.2022г. за времето от 13,05ч. до 15.02ч., а след това при условията на неотложност било извършено и „Претърсване и изземване“ в сградата на О. К. с последващо одобряване от ОС- Кърджали. Към настоящият момент досъдебното производство се води за това, че в периода 28.02.2022г. до 17.08.2022г. в гр.Кърджали длъжностно лице от О. К. сам и/ или чрез друго е поискало или приело дар или облага, която не му се следва, или е приело общения за дар или облага, за да извърши действие по служба- престъпление по чл.301 ал.1 от НК, за което няма привлечени обвиняеми лица.

Тази фактология се установи на база събраните по делото писмени доказателства, а именно Заповед за задържане на лице рег.№ *****/ 17.08.2022г. издадена от инспектор при ОДМВР- Кърджали, Декларация от 17.08.2022г. по образец Приложение № 1 към чл.141 ал.2, Протокол за обиск на лице от 17.08.2022г., Карта за медицинско освидетелстване, както и писмо от Окръжна прокуратура- Кърджали.

При така приетата за установена фактическа обстановка, съдът направи следните правни изводи: Жалбата е процесуално допустима, тъй като е подадена в законоустановения срок по чл.149 ал.1 от АПК и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което следва да бъде разгледана по същество.

Съобразно разпоредбата на чл.168 ал.1 от АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл.146 от АПК. Оспореният акт е издаден от полицейски орган по смисъла на чл.53 от ЗМВР в границите на предоставената му съгласно чл.72 ал.1 от ЗМВР компетентност. Спазена е предвидената от закона форма съгласно чл.74 ал.1 от ЗМВР, а именно издадена е писмена заповед за задържане, която е връчена на адресата. Заповедта съдържа задължителните реквизити, посочени в ал.2 на чл.74 от ЗМВР- вписани са името, длъжността и местоработата на служителя издал заповедта, както и данните индивидуализиращи задържаното лице- три имена, ЕГН и адресна регистрация, датата и часа на задържането. Разяснени са му правата по чл.72 от ЗМВР, за което е подписал декларация по чл.74 ал.3 от ЗМВР и му е предоставено копие от нея и от заповедта срещу подпис. Заповедта е издадена на основание чл.72 ал.1 т.1 от ЗМВР като е посочено, че лицето се задържа във връзка с престъпление по чл.304б, ал.1 от НК, а именно за това, че в периода от месец февруари 2022г. до 17.08.2022г. З. Г. П. от с.Р. е поискал неследваща му се облага в размер 50000евро от Б. М. Д. собственик и управител на „Д. ****“ООД- Кърджали, за да упражни влияние при вземане на решение от длъжностно лице- Г. а. на О. К. при издаване на разрешение за строеж на сграда.

Настоящата съдебна инстанция намира, че към момента на издаване на атакуваната Заповед за задържане са били налице данни за извършено престъпление, което е довело до образуване още същия ден на досъдебно производство при условията на чл.212 ал.2 от НПК. Същият ден са проведени процесуално следствени действия, за които обаче

няма данни да са свързани по какъвто и да било начин с действия или бездействия от страна на жалбоподателя З. П., с евентуална негова съпричастност към деянието, авторство и съставомерност. Това е така, тъй като по делото не са представени никакви данни, каквито и да било те, че жалбоподателят П. има съпричастност към посоченото престъпление. Единственото такова се съдържа в обжалваната заповед, което обаче не е достатъчно да обоснове приложената принудителна административна мярка по реда на чл.72 ал.1 т.1 от ЗМВР. Цитираната норма овластява полицейските органи да задържат лица в случаи, определени от закон, а именно за които има данни, че са извършили престъпление, като процедурата е регламентирана в следващите правни норми от закона. По правната си същност задържането под стража по реда на ЗМВР представлява принудителна административна мярка по смисъла на чл.22 от ЗАНН- административно разпореждане на орган на власт, непосредствено засягащо правната сфера на адресата, която има за цел чрез задържането да се предотврати възможността лицето да извърши престъпление, да продължи да извършва престъпление или да се укрие. Предпоставка за прилагането е наличието на данни, от които може да се направи обосновано предположението, че задържаното лице е извършило противоправно деяние. Целта на закона е задържането като превантивна мярка да предотврати възможността задържаното лице да се укрие и спрямо него да не може да бъде проведено предварително разследване. Поради това, възможността на органите на МВР да приложат принудителната административна мярка „задържане за срок до 24 часа“ е дейност, свързана с разкриването на престъпление, а не с наличието на вече доказано такова. За прилагането на мярката е необходимо данните, обосноваващи предположението, че има вероятност лицето да е извършител на престъплението или да е съпричастен към него, да са установени преди извършване на задържането, което в случая не е налице, тъй като не са събрани никакви доказателства в настоящото производство, въпреки разпределението на доказателствената тежест в процеса. Указано е на ответника както с разпореждането за насрочване, така и в първото по делото заседание, че той следва да установи съществуването на фактическите основания и изпълнението на законовите изисквания по издаването на обжалвания административен акт, но въпреки това по делото не са налични абсолютни никакви дори данни за отношение на жалбоподателя към деянието, което е описано в обжалваната заповед. Процесуалният представител на ответника цитира в ход по същество, че от докладната записка на ответника се установявала конкретната цел на оспорената заповед, но такава по делото не е представена и приета като доказателство. Налице е справка от централизирана автоматизирана информационна система за документооборота, от която се установява, че има регистриран на 17.08.2022г. в 9,10ч. заявителски материал с № *****-17.08.2022г., но от него не може да се извлече никаква информация. Вярно е че задържането, като принудителна административна мярка, се предприема от полицейския орган при условията на оперативна самостоятелност, като за прилагането ѝ законодателят не е предвидил необходимост да са събрани доказателства, установяващи по категоричен начин вината на лицето, извършило престъпление по смисъла на НК. Достатъчно е само наличието на данни, обосноваващи предположението, че има вероятност лицето да е извършител на престъплението, което дава право на

административния орган, при условията на оперативна самостоятелност да наложи мярката дори без да се поставя условие за точна квалификация на деянието, а още по-малко е задължително престъплението да е безспорно и окончателно установено. Въпросът дали задържаното лице е извършител на конкретно деяние и дали то е извършено от него виновно, подлежат на пълно, всестранно и обективно разследване в рамките на наказателното производство. За целите на задържането по реда на чл. 72 от ЗМВР наличието на такива категорични данни, които да обвързват жалбоподателя със соченото нарушение, не са задължителни, като задържането се извършва не поради несъмненост на фактите, а с оглед тяхното изясняване. Но по настоящото дело не само не са представени доказателства, но няма каквито и да било данни или индиции за съпричастност на задържаното лице с подадения заявителски материал станал повод за образуване на досъдебно производство № **/2022г. по описа на ОСЛО в ОП- Кърджали. В случая обжалваната заповед не се явява издадена при наличие на фактическо основание- данни за извършено престъпление и съпричастност на жалбоподателя към това, с което не е изпълнено изискването на чл.170 ал.1 от АПК, съгласно който административният орган трябва да установи съществуването на фактическите основания, посочени в акта и изпълнението на законовите изисквания при издаването му, което води до неговата незаконосъобразност.

На следващо място задържането за срок от 24 часа по чл.72 от ЗМВР налага неблагоприятни последици на адресата с цел постигане на правно определен резултат. Тази мярка, в зависимост от конкретния случай, би могла да има превантивен или преустановителен характер. Казано по друг начин- за да се прибегне до задържане, същото трябва да преследва някаква легитимна, законовопризната цел, а не да се явява съобразно наказание, репресия налагана по усмотрение на административния орган. В случая от доказателствата по делото не се установява каква е била конкретната цел за издаването на оспорената заповед и постановеното с нея задържане, а именно превантивна или преустановителна. В случая може и да са били налице данни за престъпление от общ характер посочено като чл.304а, ал.1 от НК, но по делото не са налични такива, от които да може да се направи каквото и да е предположение, че съществува вероятност или е възможно жалбоподателят П. да е извършил или да е съпричастен към извършването на конкретно престъпление. Действително за прилагането на ПАМ по чл.72 ал.1 т.1 от ЗМВР, не е необходимо да са събрани доказателства, установяващи по категоричен и безспорен начин вината на лицето, извършило престъпление и съответно да е определена точната наказателноправна квалификация на деянието по НК и основаниято за подвеждане под наказателна отговорност, но е задължително да има наличие на данни обосноваващи предположение, че има вероятност задържаното лице да е извършител на престъпление, каквито в настоящото дело не са налице. А съгласно Решение на ЕСПЧ от 24.06.2014г. по жалби № 50027/08 и № 50781/095- П. и П. срещу България, то за да е налице обосновано подозрение, следва да има факти и информация, които биха убедили един обективен наблюдател, че въпросното лице може да е извършило престъплението, като това подозрение следва да се отнася до конкретно престъпление. В случая обаче такива факти и информация липсват, тъй като по никакъв начин не е установена връзката между

образуваното ДП № **/2022г. по описа на ОСО в ОП- Кърджали за престъпление по чл.301 ал.1 от НК и задържаното лице З. П.. При липсата на каквито и да било данни, които обективно да сочат, че към момента на задържането са били установени фактически обстоятелства и са били налице данни, сочещи дори и на предположение, че жалбоподателят П. има вероятност да е извършител на престъплението, за което е задържан, или да е съпричастен по някакъв начин към това престъпление, то в случая упражненото от полицейския орган правомощие за прилагане на принудителна административна мярка по задържане за срок до 24 часа, е в нарушение на нормативно регламентирания изисквания и при липса на материалноправното основание по чл.72 ал.1 т.1 от ЗМВР.

От всичко изложеното до тук настоящият съдебен състав приема, че атакуваната Заповед не е наложена съгласно изискванията на закона, не е издадена в съответствие с целта му, както и липсва доказана необходимостта от задържането на лицето, поради което следва да бъде отменена като незаконосъобразна.

Предвид изхода на делото и своевременно направено искане за присъждане на разноски по делото от страна на двете страни, като при този изход на делото е основателно това на жалбоподателя. В тежест на ответника следва да бъде възложено заплащането на възнаграждение за осъществената правна защита, така както е поискано, в общ размер на 400,00лв. платени съгласно представеното адвокатско пълномощно, на основание чл.38 ал.1 т.2 вр. чл.36 ал.2 от Закона за адвокатурата вр.чл.8 ал.2 т.3 от Наредба № 1 от 09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, действащ към момента на сключване на договора, което е в минималния предвиден размер. Ето защо, Съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед за задържане на лице с рег.№ ***/ 17.08.2022г. издадена от инспектор при ОДМВР- Кърджали.

ОСЪЖДА ОДМВР- Кърджали с адрес гр.Кърджали да заплати на З. Г. П. с ЕГН **** с адрес с.Р., общ.К. ул.Л. Д. № * сумата от 400лв. представляваща направените разноски за адвокатска защита по делото.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд- Кърджали в 14- дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Кърджали: _____